

on jo ðramáratud, ja temma seátud Alega
olled sunna teinud, et ta selle ülle ei rovi
minna. — Oh! et sa mind Surnude
Paika Tallele pannessid, ja warjule, funni
so Wihha taggasi pôraks, et sa mulle seá-
tud Alega pannessid, ja siis mo peále móts-
lessid! Minna tahhan keikil omma sure
Waerwa Pâivis lota, funni tulleb se Aleg,
et mind mudetakse.

S. 364. Keik need Gjobi tössised Rón-
ned ollid ilmaaego; Elivas Temani Maalt
hakkas jälle keigeessiti râkuma (S. 350.)
ja ütles: Sa teed keik Jummalakortust
tuhjaks, ja vâhhendad Süddame Palive
Rasso Jummalala ces. Sínnio omma Su-
ðppetab so üllefõhhut ja moistab suid huk-
ka. Kas sa olled se eissimenne Jinnimeste
seas sündinud, ja olled sa Jummalala salla-
jas Ñoupiddamisses olnud? Mis tead fin-
na, mis meie ei peaks teadmä, ja siis
moistad sunna, mis meie kà ei peaks ola-
ma?

ma? Meie seas oit allid ja wâgga ellatand
Mehhed, kes wannemad ïgga polest, kui
sunns ïsса. Kuhho so Süddä sind weab,
ja kuhho so Eilmad sind wiwad, et sa omis-
ma Waimo Jummala vasto pôrad, ja
omimast Guust uisuggused Rönned wâl-
jacjad!

S. 365. Gjob ütles: Teie ollete keik üh-
hed waewalised Trôbstiad! Minna tah-
haksin ka rákida uenda kui teie, kui olleks
teie Hing mimo Hinge assemel; ma tah-
haksin teie vasto ka Sanno koffopanna,
ja omma Pea wangutada teie párrast: ja
nùüdki sinnitaksin minna teid hea Melega
omma Su-Sannadega, agga kui ma ri-
fin, ei já mo Wallo mimust mahha, ja
kui ma Rahho seisan, ei lähhe ka Wallo
mimust ára. Jummal on mind ãrra-
wâsstanud —; mo Silmat on reppuks-
sanud Nuttust, ja mo Silmalaugude peaks
on Gurma Barri. Üi mitte separast, et